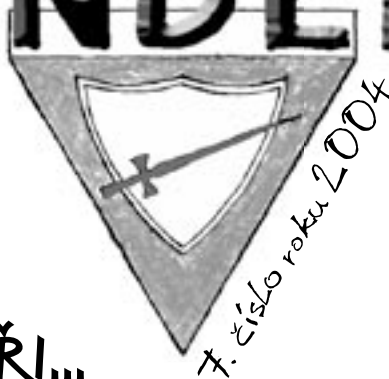

PATHFINDER

A CO MY, PATHFINDERŮ... 7. číslo roku 2004

Pokud čtete pravidelně tuto naši přílohu, dovedete si jistě představit pestrou paletu činností, kterými se pathfindeři zabývají. Ano, často si užíváme legraci při hrách, ale také nezapomínáme, že naší snahou je „podpořit rozvoj osobnosti mladých lidí, a to jak v oblasti fyzické, tak i duchovní a mravní, s důrazem na vytváření pozitivního vztahu k přírodě, společnosti i jednotlivým lidem v duchu křesťanských zásad“. Tak nějak jsme se také snažili prezentovat na Bambiriádě 2004.

Již po šest let se v posledních květnových dnech koná Bambiriáda (prezentační akce dětských a mládežnických organizací). Letos probíhala ve 28 městech České republiky a nabízela dětem i jejich rodičům řadu podnětů a nápadů k mimoškolní činnosti. Zúčastnilo se jí na 200 000 lidí. Jednotlivá sdružení se snažila odhalit svou činnost, která

probíhá po celý rok v klubovnách a na táborech

Bambiriáda 2004

a očím veřejnosti je skrytá. Pathfinder se na

Bambiriádě představil v Praze, Hradci Králové a v Brně. Naším cílem bylo

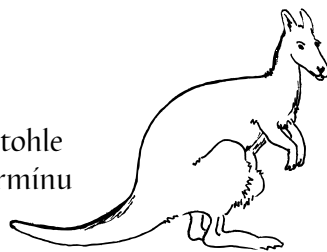
ukázat veřejnosti, kdo vlastně Pathfinder je, jaké jsou naše cíle a co s dětmi po celý rok děláme.

JAK SE MAJÍ A CO DĚLAJÍ PATHFINDERŮ...

...V JIŽNÍCH ČECHÁCH...

Klokaní kapsa — sportovní klání nadšenců

Mraky se zlověstně honí po nebi, co chvíli drobně prší. Tak tohle mohla být poslední věta — alespoň v řádně plánovaném termínu tomu tak bylo. O 14 dní později však padesátka zúčastněných podobné nepřízni počasí neuhnula. Sešli jsme se, abychom poměřili své síly, abychom se setkali s dětmi z blízkého sídliště, abychom byli spolu. Soutěžilo se v 6 kategoriích, v 10 různých disciplínách. Největší boj se rozhořel v dívčí i chlapecké kategorii do 9 let. „Sportovci“ byli velmi vyrovnaní a motivovaní. O to větší byla radost při závěrečném udělování medailí. Putovní pohár Klokaní kapsy — pro nejšeststrannějšího závodníka — tentokrát putuje do Příbrami, získala ho Dominika Vašíčková. Děkujeme všem, kteří pomohli s přípravou, radujeme se ze setkání s dětmi a rodiči z blízkého okolí, těšíme se z toho, že i v jejich přítomnosti jsme mohli oslavit našeho Boha. Dost čtení — běžte trénovat, příští ročník Klokaní kapsy se už blíží! ☺

ZA JIŽNÍ KŘÍŽ DAWY

...V SEVERNÍCH ČECHÁCH...

Kdo by dnes hrál kuličky, hru z dob naší babičky???

Divili byste se... Přišli obhájci loňských vítězství, ale i jiní noví ambiciózní hráči. Všichni se sešli, aby — hráli kuličky!!!

Žhavé utkání nás čekalo až v neděli dopoledne. Ale poznávat své soupeře jsme mohli už od soboty. Celá letošní kuličkáda se zaměřila na život lidí na pustém ostrově. Úkolem večerní sobotní hry bylo vyhrát co nejvíce banánů a jimi naplnit žaludek trosečníka. Večer jsme si ještě při ohýnku vyměnili poslední strategické instrukce a v neděli ráno se odstartovalo. Důlky byly vyhloubeny dobře — podmínky k dosažení výhry byly stejné. Hráli jsme opravdu s plným nasazením. Uznávám, tato hra už není nejmodernější, ale zábavy a napětí se při ní užije! Nakonec jsme ještě v družstvech soutěžili o to, kdo sesbírá nejvíce piraní. Zjistili jsme, že na pustém ostrově je těžké přežít — a umřít hladu, to by bylo nemilé... Ale v Přestavkách bylo jídla dosti. A dobrého. Na rozloučenou jsme si pochutnali na skvěle připravených polévkách (čest kuchařkám!).

Děkujeme všem, kdo akci připravovali, děkujeme našemu Pánu za dobré počasí, za ochranu, za kamarády, za radost, kterou jsme mohli prožít...

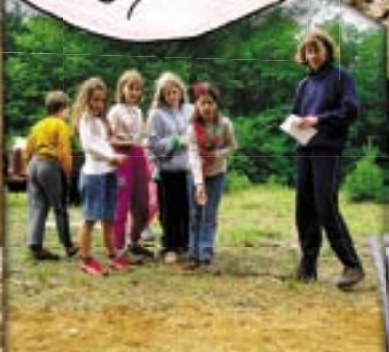
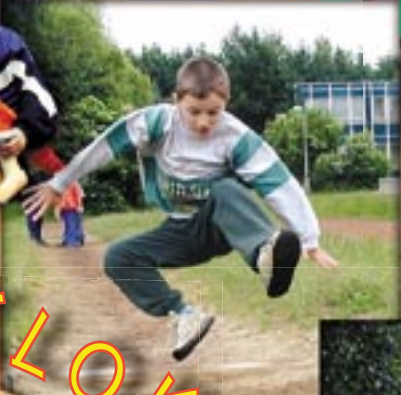
A v neposlední řadě — gratulujeme všem vítězům!

A nezapomeňte — ahoj na kuličkáďě 2005!!!

ZPRAVODAJ SEVERNÍ HVĚZDY JIRKA

PATHFINDER

RÁDCOVSTÝ KURZ

...je vzdělávací akce pro pathfindery ve věku od 13 do 18 let, kteří se zajímají o práci s dětmi a chtějí se jí věnovat. Při víkendovém setkání a pak při týdenním letním soustředění mohou do sebe tito adepti vstřebat nové poznatky z oblastí tábornických dovedností, zdravotvědy, historie Klubu Pathfinder, vedení schůzek apod. Po složení

závěrečných zkoušek pak mohou rádcové pomáhat vedoucím jak při vedení oddílů, tak na táborech.

Letošní kurz se konal od 4. do 10. 7. v Pekle nad Zdobnicí, na tábořišti Východního větru. Účastnilo se ho 17 nadšených mladých lidí a dále vedoucí a instruktoři. Výsledkem celé akce je 10 nových schopných rádců, kteří úspěšně složili zkoušky.

A jak se táboření na „Rádcáku“ líbilo samotným rádcům?

Sam — Nejlepší bylo, že jsme bloudili na putáku. Střední bylo, že jsme jedli takové divné jídlo. A nejhorší byl můj nepořádek ve stanu.

J. — Učení bylo hodně a jsem ráda, že jsem se mohla naučit novým dovednostem. I když jsem zkoušky neudělala, doufám, že se mi povedou opravy. Je to velká zkušenost.

M. K. — Rádcovský kurz byl skvělý na poznávání nových a nových cílů, také na poznání dobrých kamarádů. Doporučuji tomu, kdo na něm nebyl, ať se na něj určitě přihlásí.

Leoš Ch. — Byla tu dobrá parta, skvěle jsme si pomáhali a podporovali jsme se.

Zuzka — Myslím, že „Rádcák“ byl opravdu super, a jsem ráda, že jsem se mohla dozvědět hodně nových věcí. Díky!

*ranné
zamyslenie nad
mapou*

*vysnivaný obed
(iž v daždi)*

pochod popod hrebeň

*vítazné foto —
pri vodopádoch*

kam teraz?

ťažké rozhodovanie

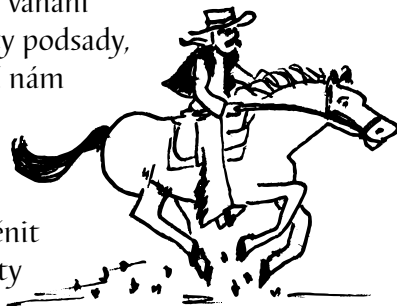
*vytížené
svetlá záchrany?*

... A V ZÁPADNÍCH ČECHÁCH ...

← Brigáda na Divokém západě

Jak už to tak v životě chodí, všechno má svůj čas a nic nevydrží věčně. Ani táborové vybavení na Divokém západě (i přes to, že je konzervováno suchým vzduchem z prairie a solí z nedalekého moře). Proto jsme se po delším váhání vypravili na pracovní výpravu ke skladu, kde všechny ty podsady, stany, kůly a další drobnosti máme uskladněny. Počasí nám přálo – nepřálo, chvíli déšť, chvíli slunce... Práci jsme však dokončili v předstihu. Zbylo i trochu času na vyzkoušení nové polní vojenské kuchyně. Některým z nás tak učarovala, že dlouho zvažovali, zda ji nevyměnit za domácí sporák. Takže teď už konečně mohou začít ty očekávané prázdniny!

VÁŠEK NOVÁK

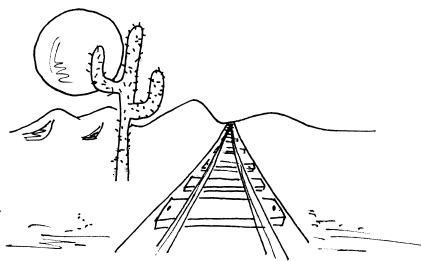
... A CO DĚLAJÍ KAMARÁDI NA SLOVENSKU?

← Vajskovské vodopády

Možno si si to už vyskúšal aj na vlastnej koži. Výpravy, na ktorých zažijeme niečo, čo zaváňa dobrodružstvom, sú zaujímavé a radi na ne spomínáme. Jeden júnový víkend mohla aj naša 7-členná partia znova zažiť takú zaujímavú výpravu. Aj keď za oknami viseli oblaky, zobrali sme batohy a pustili sa do zdolávania Nízkych Tatier. Tesne predtým, ako sme dorazili ku drevorubačskej chate, to začalo byť dobrodružné, pretože začalo poriadne pršať. Po krátkom obede sme sa vydali hľadať niečo, kde by sme mohli prespať. Podľa drevorubačov, ktorí práve odchádzali a zamýkali chatu, je kdesi v doline ďalšia chata. Na konci tejto doliny bol aj cieľ našej cesty – Vajskovské vodopády. A tak sme obliekli pršíplášte, hodili na chrbty batohy a vyrazili sme do dažďa. Po hodinovom putovaní sme dorazili k vodopádom. Akosi sme po ceste objavili chatu. Využili sme situáciu, poobdivovali ďalšiu padajúcu vodu a znova sme sa vrátili do reality – začali sme uvažovať, kde budeme spať. Dážď padal na naše premočené pršíplášte a my sme sa pomaly vracali dolinou smerom k drevorubačskej chate. Mohli sme prespať v malej chajde pri chate, ktorá mierne smrdela hnojom a strecha trochu pretekala, alebo sme sa mohli vrátiť pod hrebeň. Tretia možnosť bola návrat domov. Aj keď rozhodovanie bolo veľmi ťažké, nakoniec zvíťazila naša pohodlnosť a vybrali sme tretiu možnosť. Vydali sme sa na cestu domov. Výprava bola veľmi zaujímavá a poučná, znova sme bohatší o nové dobrodružstvá. Zážitok si do kroniky zapíše oddiel Cherokee z Brezna a dvaja náhodní návštevníci Igi a Netopier.

NETOPIER

NA DIVOKÉM ZÁPADĚ

„Nejsem sice kovboj, přesto mám zkušenosti z Divokého západu. A chci se s vámi o ně podělit, protože si myslím, že tento článek může být pro vás inspirací, jak lze z obyčejného stavění tábora vytvořit zcela neobyčejný a zajímavý zážitek. (Mezi námi, jsem totiž přesvědčena, že je důležité si i touto formou sdělovat, co v Pathfinderu

děláme, neboť Pathfinder žije a dělá velmi záslužnou činnost. Není snad skvělé, že se díky němu naše dorůstající děti pohybují v prostředí věřících?)

První prázdninový týden se konala Expedice Stalker (stopař) pro všechny odvážlivce nad 13 let. Tento táborový týdenní speciál se konal na tábořišti Hadovka u Studánky lásky u Konstantinových Lázní. Náplní bylo budování tábořiště pro pozdější dětský tábor, také budování vzájemných vztahů, hledání Boha i sama sebe, akční a netradiční hry, týmová spolupráce a samozřejmě již jmenovaná expedice. Ta byla zaměřena na tzv. „zóny“,

přesně ohraničená území, kde přestávají platit běžné přírodní a fyzikální zákony. Jen stalkerům se podařilo odhalit zákonitosti, které v zóně platí. Jen oni vědí, kde jsou komáří mýtiny, gravikoncentráty a další nebezpečná místa. Tak, to jen na okraj, abyste tak nějak věděli „vo

co go“. A teď už račte dle obrázků sami posoudit, zač to stálo...“

MYŠKA